

2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas artikli 4 lõige 2 keelab liikmesriigil säilitada oma õigusnormides õiguste rahvusvahelise ammandumise põhimõtte?

Teise küsimuse eesmärgiks on täpsustada, kas liikmesriik, kes soovib osutada suuremat tähtsust väljendusvabadusele ja kodanike ligipääsule kultuuritoodetele kui siseriiklike autoriõiguste valdajate kaitsmisele konkurentsi vastu, võib artikli 4 lõikest 2 erandi teha.

(¹) EÜT L 167, 22.6.2001, lk 10.

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale di Viterbo
2. novembri 2004. aasta määrusega kohtuasjas D'antonio
Antonello kriminaalasjas**

(Kohtuasi C-480/04)

(2005/C 31/15)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Tribunale di Viterbo 2. novembri 2004. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse D'antonio Antonello süüdistusasjas, mis saabus kohtukantseleisse 17. novembril 2004, järgmises küsimuses:

Kas seaduse nr 401/89 artiklid 4,1 ja 4a koos järgnevate muudatustega, mis annavad praegu ainult avalikku teenust osutavatele Itaalia kontsessioonäridele ja mitte välismaa kihlvedude vahendajatele, nõ "bookmakers'itele" menetluse alusel õiguse tegutseda, on vastuolus EÜ asutamislepingu artiklitega 31, 86-43 ja 49? (¹)

(¹) Siinkohal loe: EÜ artiklid 31, 43, 49 ja 81-86.

**Euroopa Ühenduste Komisjoni 23. novembri 2004. aasta
hagi Ühendkuningriigi vastu**

(Kohtuasi C-484/04)

(2005/C 31/16)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 23. novembril 2004 Euroopa Ühenduste Kohtusse hagi Ühendkuningriigi vastu. Komisjoni esindajad on Gérard Rozet ja Nicola Yerrell, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1. tunnistada, et: kohaldades erandit töötajatele, kelle tööaega osaliselt ei mõõdetata või ei määrata eelnevalt kindlaks või selle määravad töötajad ise, ning jättes võtmata kohased meetmed töötajate igapäevase ja iganädalase puhkeaja õiguse tagamiseks, on Ühendkuningriik rikkunud nõukogu 23. novembri 1993. aasta direktiivi 93/104/EÜ, mis käsitleb tööaja korralduse teatavaid aspekte, (¹) artikli 17 lõikest 1 ja EÜ artiklist 249 tulenevaid kohustusi;
2. jätta kohtukulud Ühendkuningriigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Artikli 17 lõikes 1 sätestatud erandi kohaldamine

Artikli 17 lõige 1 annab liikmesriikidele võimaluse teha erandeid mõnedest direktiivi sätetest, kui tööaega asjaomase tegevuse eriliste omaduste tõttu ei mõõdetata või ei määrata eelnevalt kindlaks või selle määravad töötajad ise.

Ühendkuningriik võttis direktiivi siseriiklikku õigusesse üle Working Time Regulations 1998'ga (SI 1998/1833) (tööaja eeskirjad: edaspidi "Regulations 1998"). Kõnealused eeskirjad sisaldasid algselt punkti 20 alapunktis a direktiivi artikli 17 lõikele 1 üldjoontes vastavat erandit sätetest maksimaalse iganädalase tööaja, öötöö kestuse, igapäevase ja iganädalase puhkeaja ning puhkepauside kohta.